

[Justitsministeren]

veje en lovgivning. Jeg er ikke i tvivl om, at vi skal have en ændring af den nuværende lovgivning, men jeg ser egentlig helst, at man følger den vej, som jeg også har indtryk af at flertallet er inde på: at man ikke for hurtigt farer ud i en lovgivning, men prøver at forberede det på grundlag af det materiale, vi har, som jo dog er meget mere fyldigt nu, end da man lovgav om sagen i 1978. Det arbejde og medarbejderskab vil jeg for mit vedkommende gerne give tilsagn om, når vi under drøftelse i retsudvalget får valgt den rigtige form.

Jimmy Stahr (S):

Det lød for mig, som om ministeren var lidt kritisk over for nogle af de ting, jeg havde sagt. I hvert fald brugte han et lidt kritisk tonefald over for mig, især da ministeren snakkede om de smukke ord, som jeg ganske rigtigt havde taget frem.

Må jeg sige helt generelt, at jeg for det første holder utrolig meget af smukke ord i det hele taget, og for det andet holder jeg da også af ministerens smukke ord. For det tredje vil jeg sige, at når jeg ikke sagde så meget om de smukke ord, ministeren har stående i sin redegørelse, så var det, fordi vi var enige om dem, de var jo rigtige. Det, jeg sagde, var, at der var så mange smukke ord i den, at vi ikke kunne finde de steder, hvor der stod det konkrete, som vi gerne ville arbejde videre med. Det var faktisk bare det, jeg mente. Jeg er meget langt hen ad vejen enig i de betragtninger, der ligger i redegørelsen, ikke mindst i, at man kan sige, at vi i 1978, synes jeg, så rigtigt med hensyn til registertilsynet osv. Jeg glæder mig også over det arbejde, der er gjort.

Når jeg konkluderer i en konference og ikke nævner retsudvalget, så er det af flere forskellige grunde. Vi plejer ikke at behandle en redegørelse i retsudvalget; den kommer jo aldrig i retsudvalget. Der kan vi stille nogle spørgsmål under almindelig del, men en redegørelse bliver ikke behandlet i retsudvalget i den forstand, og derfor er vi overladt til at stille nogle spørgsmål.

Jeg så meget hellere, at retsudvalget fandt en anden form at gøre dette i. Retsudvalget kunne måske invitere nogle mennesker. Vi har den tradition, som jeg gerne vil opretholde, at vi sammen med ministeren laver det i

retsudvalget, og jeg brugte altså ordet konference, for det er ligesom det ord, vi har til det brug. Jeg er enig med ministeren i, hvis jeg forstod det rigtigt, at her står vi os ved en mindre konference. Jeg skal ikke begynde at diskutere, om der var få eller færre eller for mange ved den sidste konference, vi havde, det kan jeg slet ikke tale med om i det hele taget, men jeg mener, at vi kunne finde en forholdsvis lille form med, som jeg sagde, registertilsynet plus selvfølgelig repræsentanter for justitsministeriet og nogle enkelte indbudte og så ikke flere ud over retsudvalgets medlemmer.

Jeg vil altså sige tak for redegørelsen. Det startede jeg med at sige, og jeg vil også sige tak for ministerens sidste indlæg.

Hagen Hagensen (KF):

Der er blevet taget fat på denne sag, og der er vist god vilje, synes jeg, fra alle sider for at nå frem til det, som jeg tror bliver udgangen på det: at vi alle søger frem til at beskytte den enkelte borger bedst muligt, således at vi ikke kommer til at leve i et registersamfund fremover.

Jeg har nævnt, at jeg synes, der var grund til at drøfte dette videre i retsudvalget. Uanset hr. Jimmy Stahrs bemærkninger om, at det er noget, vi måske ikke plejer at gøre ved redegørelser, synes jeg, der er draget så mange ting frem både i redegørelsen og i debatten, at det vil være rimeligt med en gennemgang af forholdene i retsudvalget med henblik på, at vi muligvis senere skal have en bredere drøftelse med justitsministerens medvirken, således at man kan få klaret tingene af, for der er ting at klare af, og der er enkelte ting, som jeg godt vil berøre, og det tror jeg er noget vi skal have klaret. Der er f.eks. problemet, hvordan egenaces vedrørende private registre skal afgrænses, for det har vist sig, at vi må være på linje med de andre nordiske lande med hensyn til at ratificere Europakonventionens bestemmelser. Derfor tror jeg, det vil være nyttigt, at vi tager fat på tingene.

Hr. Lenger sagde, at han fandt, at det vil være rimeligt, at private registre én gang årligt sender oplysninger ud til hver enkelt, der står i dem. Vi har drøftet det forhold før. Jeg tror, det er farligt, hvis man gør noget sådant, for man ville få et væld af oplysninger